

Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2023

Lee Man Mao

setki rzek mają różne źródła, ale płyną do jednego morza

Malowanie twarzy przez aktorów. Foto: Pexels

Według artykułu „*Lingnan Xiguan Wushu, które jest łatwe do nauczenia, ale trudne do opanowania, łączące sztywność i miękkość*” (易学难精、刚柔结合的岭南西关武术), opublikowanego 31 maja 2023 roku na stronie zgt.china.com.cn przez Fu Shu Hui (傅淑惠), jeszcze przed wybuchem Powstania Tajping'ów (1851-1864), Lee Man Mao (李文茂) prowadził zajęcia Hung Suen Wing Chun (紅船詠春拳) dla młodych adeptów Opery Kantońskiej Yueju (粵劇). Ćwiczenia odbywały się w sali Gildii Qionghua (瓊花會館) na terenie Foshan, a inną salą związaną z tym środowiskiem była spustoszona w „krainie żebraków” (乞兒地) sala Sai Gwaan Gat Hing Wui (西關吉慶會).

Poszukując dalszych źródeł potwierdzających umiejętności Wing Chun (Ving Tsun) u Lee Man Mao warto też zwrócić uwagę na dwie wcześniejsze publikacje zamieszczone tego samego dnia 13 marca 2016 roku na stronie quliah.com, pod pytającymi tytułami: „*Kto stworzył Wing Chun i kto jest jego ortodoksyjnym następcą?*” (咏春拳是谁创造的 正统传人是谁?), oraz „*Jaka jest historia dziedzictwa światowej sławy Wing Chun?*” (享誉世界的咏春拳传承历史是怎样的?). Według ustaleń Chen Jun Ling'a (陈君翎) z Guangzhou, zestawionych pod tytułem: „*Klasyka Boks Wing Chun*” (咏春拳经), założyciel tego stylu w prowincji Guangdong Liang Bo Chou, po kantońsku Leung Bok Tsau (梁博儔), małżonek Yim Ving Tsun (嚴詠春), przybył tam z prowincji Fujian (福建) położonej

nad Cieśniną Tajwańską i zamieszkał w obrębie Chenzhuang (陈庄). Jego brat Chen Bao Xin; inaczej Tsan Bou Yam (陈宝鑫) pomógł mu wówczas na starcie i dzięki pozyskanym środkom otworzył szkołę walki w Chenzhuang (Tsan Jong), gdzie Wing Chun (Ving Tsun) propagowany jest do dzisiaj.

Po jakimś czasie Leung Bok Tsau zdecydował się pójść o krok dalej i spopularyzować Wing Chun (Ving Tsun) w okolicy Guangzhou. Z tego powodu w Sai Gwaan przyjął nowych uczniów. W różnym okresie od około 1815 roku jego nauki pobierali aktorzy i śpiewacy z Czerwonych Dżonek. Wśród znanych dziś postaci trenowali również Wong Wah Bo (黃華寶), Leung Yee Tai (梁二娣), Dai Fa Min Kam (大花面錦), Gou Lou Chung (高佬忠) i inni członkowie trupy operowej Lei Yun (梨園). Nazywani byli z tego tytułu dziećmi Lei Yun (梨園子弟). Pokolenie to przyczyniło się potem do rozkwitu Wing Chun (Ving Tsun) i powstania wielu ośrodków na terenie prowincji Guangdong.

Skutkiem spotkań i wymiany technik pomiędzy Leung Yee Tai i Wong Wah Bo było zainicjowanie połączonej linii ich przekazów z udziałem aptekarza i jednocześnie lekarza tradycyjnej medycyny chińskiej Leung Jan'a (梁贊), który prowadził swoją praktykę w Foshan. Dai Fa Min Kam przyjął na ucznia Fung Siu Ching'a (冯少青) czyniąc go swoim spadkobiercą, natomiast dla rozwoju Lee Man Mao istotną postacią okazał się mistrz Gou Lou Chung. Najpierw nauczył Wing Chun (Ving Tsun) swojego zięcia Siu Lai San'a (肖麗辛), a potem ten wyszkolił Lee Man Mao. Mamy więc do czynienia z uporządkowaną linią przekazu, która w najkrótszej wersji przedstawia się następująco:

Źródło wykresu: własne

Opisane okoliczności nie wykluczają innych relacji edukacyjnych Lee Man Mao w ramach hermetycznego środowiska Hung Suen, mając na względzie zawodowe i polityczne braterstwo artystów trup operowych z Czerwonych Dżonek oraz fakt, że należeli oni do wspólnej Gildii zrzeszającej cech artystyczny i pracowników niezbędnych dla utrzymania działalności operowej.